

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **P. W.**, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ostravě** se sídlem Ostrava, Na Jízdárně 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.1.2011 č.j. 6789/10-1101-803095, ve věci daně z příjmů,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 31.1.2011 č.j. 6789/10-1101-803095 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 2.084,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti zaplacení daňového nedoplatku v náhradní lhůtě.

Namítá, že neměl být vyzýván k zaplacení záloh na daň z příjmů za rok 2010, neboť již 30.6.2009 ukončil samostatnou výdělečnou činnost. To sice neoznámil přímo finančnímu úřadu, ale učinil tak prostřednictvím centrálního registračního místa, které tuto skutečnost sdělilo i příslušné zdravotní pojišťovně a okresní správě sociálního zabezpečení, které žalobci povinnost platit zálohy automaticky zrušily.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Má za to, že pro zánik povinnosti platit zálohy na daň z příjmů podle § 38a odst. 8 zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“), je nutnou podmínkou ohlášení ukončení činnosti místně příslušnému správci daně.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 38a odst. 8 ZDP poplatník není povinen platit zálohy na daň, jestliže ukončil činnost, z níž mu plynuly zdanitelné příjmy, nebo zanikl zdroj zdanitelných příjmů, a to od splátky následující po dni, v němž došlo ke změně rozhodných skutečností; tyto skutečnosti poplatník oznámí správci daně podle zvláštního právního předpisu⁴¹⁾.

41) § 33 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Podle § 33 odst. 7 zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“) dojde-li ke změnám skutečností uvedených v odstavcích 1 a 6, zejména zanikne-li jeho daňová povinnost u některé z daní, je povinen tyto změny oznámit správci daně do patnácti dnů ode dne, kdy nastaly.

Uvedená zákonná ustanovení pro zánik povinnosti platit zálohy na daň z příjmů stanoví jedinou podmínku – ukončení činnosti nebo zánik zdroje příjmů, kdy zánik této povinnosti nastane přímo ze zákona od splátky následující po dni, v němž došlo ke změně rozhodných skutečností.

Věta za středníkem obsažená v § 38a odst. 8 ZDP žádným způsobem nepodmiňuje text obsažený před středníkem, neboť není uvozena žádným slovem vyjadřujícím podmínku (např. „pokud“) ani jinak z ní tato podmínka nevyplývá. Měl-li by zákonodárce v úmyslu podmínit zánik povinnosti platit zálohy i splněním ohlašovací povinnosti, musela by tato podmínka být v textu zákona výslovně vyjádřena, tak tomu však v posuzovaném případě není. Předmětná věta představuje toliko odkaz na oznamovací povinnost daňových subjektů zakotvenou v § 33 ZSDP, čemuž nasvědčuje i odkazovací poznámka pod čarou č. 41).

Následkem nesplnění oznamovací povinnosti mohla být případná pokuta podle § 37 ZSDP, ani možnost jejího uložení však nemá žádný vliv na skutečnost, že ukončil-li žalobce 30.6.2009 činnost, z níž mu plynuly zdanitelné příjmy, zanikla tak za zákona bez dalších podmínek jeho povinnost platit zálohy na daň.

Napadené rozhodnutí je vystavěno na opačném právním názoru. Krajský soud ho proto jako nezákonné podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s.ř.s.

vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm jsou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří soudní poplatek 2.000,- Kč a zaplacené poštovné ve výši 84,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 11. října 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu